

NOVETATS DE SETEMBRE 2019

NOVEL·LES

Títol: Atles de l'oblit

Autora: Teresa Ibars

Editorial: Pagès editors, 2019

Sinopsi: "Atles de l'oblit" parla d'uns racons de la memòria, del paisatge i de les emocions que, com un quadre impressionista farcit de petites pinzellades, han configurat una percepció de la realitat i una manera de ser.

Mitjançant un viatge que porta l'autora al cor d'un territori, el Baix Segre, i a la vida d'uns personatges, potser ja majoritàriament oblidats, en aquest llibre es fa un exercici voluntari de recordar per comprendre. Perquè quan una persona deixa de viure en un lloc i, per tant, engega un cert camí d'oblit, o veu com son pare comença a oblidar per culpa d'una malaltia que se'l menja, pot ser que aquesta persona adquireixi la clara consciència que tornar sempre resulta impossible i quan hom té aquesta certesa tan sols queda entomar qui som i on som de nou.

Títol: Candidato

Autor: Antonio J. Rodríguez

Editorial: Literatura Random House, 2019

Sinopsi: Simón Soria és un jove intel·lectual talentós, lliberal afrancesat i professor de Polítiques cansat de la seva carrera i arraconat per les seves idees impopulars dins de la facultat. Malgrat tenir cert reconeixement i de caminar amb aires de pensador maleït format en La Sorbone, Soria viu angoixat per un èxit que mai sembla suficient.

La seva vida canvia en creuar-se amb Rania al-Jatib, una cineasta d'origen palestí i conviccions feministes que viu a París. El pont aeri entre Madrid i la capital francesa serà constant en una relació que reconfigurarà la vida de tots dos quan ell es converteixi en l'ideòleg del Partit de la Democràcia, formació conservadora que busca un rentat de cara a pocs mesos de les eleccions generals.

Antonio J. Rodríguez desplega en aquesta ficció política el relat d'una campanya electoral que, entre escàndols, traïcions i alguna "sextape", conforma una història universal sobre l'ambició, la vanitat i el desig.

Títol: Degenerado

Autora: Ariana Harwicz

Editorial: Anagrama, 2019

Sinopsi: És la història d'un procés judicial. Comença una nit gèlida quan un home es disposa a fer-se un te i llegir després d'una llarga jornada. Aviat ho distreuen les llums de la policia: fora de casa seva els veïns s'amunteguen, i, a mesura que corre el rumor que l'home és un pedòfil, s'arma una batalla campal.

L'acusat accepta barallar-se fins al final contra tot i contra tots, perquè qui està segur d'haver comès un error? Qui es pot auto-inculpar? On comença el criminal i on l'home honest?.

"Degenerado" és un laberíntic i sòrdid monòleg pronunciat amb un fil de veu: el fil de veu entretallada d'un home que, enfrontat a una societat que li demana que sigui algú, que existeixi, li retorna el pitjor.

Títol: En el jardín del ogro

Autor: Leila Slimani

Editorial: Cabaret Voltaire, 2019

Sinopsi: Adèle sembla tenir una vida perfecta. Treballa com a periodista, viu en un bonic apartament a Montmartre amb el seu marit Richard, metge especialista, i amb el seu fill de tres anys, Lucien. No obstant això, sota aquesta aparença de quotidianitat, Adèle amaga un immens secret, la necessitat insaciable de col·leccionar conquestes.

"Tant me fa, està tot perdut. Desitjar ja és cedir. S'han aixecat les barreres. No serviria de res contenir-se. Per a què? Tant me fa. Ara pensa com els opiomans, els ludòpates. Està tan orgullosa d'haver mantingut a ratlla la temptació uns quants dies que s'ha oblidat del perill."

"Una Madame Bovary X." Libération

"Adèle: una dona que troba el treball avorrit, la maternitat tediosa, els amics sobrevalorats i el matrimoni un judici. Adèle fa saltar pels aires aquesta idea de la dona moderna, la convenció que pots tenir-ho tot o almenys has de morir en l'intent." The New York Times

"En el jardín del ogro" és la primera novel·la de Leila Slimani. "Una dolça cançó", la segona, consolida la seva carrera literària en obtenir el Premi Goncourt 2016.

Títol: La continua Katherine Mortenhoe

Autor: D.G. Compton

Editorial: Gallo Nero, 2019

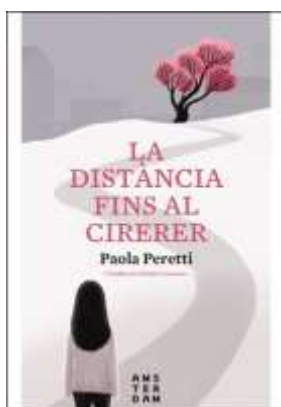
Sinopsi: En un futur, no gaire llunyà del nostre present, la ciència mèdica ha aconseguit vèncer a la mort. Les poques excepcions proporcionen el material per a un nou programa de televisió dirigit a audiències massives àvids de presenciar la mort en directe d'altres persones.

Quan a Katherine Mortenhoe li comuniquen que li queden quatre setmanes de vida, sap que no és només la seva vida la que és a punt de perdre, sinó també la seva privacitat. Li diagnostiquen una malaltia cerebral terminal i immediatament es converteix en una celebritat per a un públic «afamat de dolor»

Katherine no acceptarà ser l'estrella del programa, els seus últims dies no seran gravats per cap càmera. Però no sap que, des del moment del seu diagnòstic, ha estat observada no només pels productors televisius, sinó per un nou tipus de periodista sense càmera que la grava amb el seu propi ull que mai parpelleja.

Com a la trilogia "MaddAddam" de Margaret Atwood, "No em deixis mai" de Kazuo Ishiguro i la sèrie de televisió "Black Mirror", "La continua Katherine Mortenhoe", escrit al 1974, és un emocionant drama psicològic que analitza la naturalesa humana en un entorn tecnològic.

"Com els seus companys Philip K. Dick, Bernard Wolfe i J. G. Ballard, D. G. Compton tenia una capacitat especial per detectar la invasió del que de fet s'ha convertit en la nostra vida actual. I, com aquells escriptors, Compton va trobar una manera d'encarnar els seus temors amb humor, fascinació i horror posant al lector en la pell dels seus personatges i en la pell del món." Jonathan Lethem

Títol: La distància fins al cirerer

Autora: Paola Peretti

Editorial: Amsterdam, 2019

Sinopsi: La Mafalda té nou anys i una única certesa: en sis mesos deixarà de veure-hi del tot. La distància a la qual divisa el cirerer de la seva escola serà la unitat de mesura de la seva pèrdua de visió. Cada dia que passa hi ha d'estar més a prop, per contemplar-lo bé. És per això que apunta en una llibreta les coses que li agradaria fer abans no sigui massa tard: comptar les estrelles que il·luminen la nit, jugar a futbol, pujar al cirerer... Però amb l'ajuda de la família i els amics descobrirà que les coses essencials no cal veure-les per sentir-les. Només

així podrà deixar enrere la ràbia i la por, per encarar el seu destí sense haver de renunciar a res.

Paola Peretti s'ha inspirat en la seva pròpia malaltia per escriure una novel·la plena de sensibilitat, tendresa i coratge. La distància fins al cirerer és un debut amb vocació de clàssic, un cant a la vida que s'ha guanyat el cor de lectors i crítica d'arreu del món. Amb el suport del Departament de Cultura 3

Títol: La fuga de l'home cranc

Autor: Guillem Sala Lorda

Editorial: L'Altra, 2019

Sinopsi: En Víctor és un jove sense ambicions i amb una tendència a ficar la pota quan tot va bé que últimament està degenerant en una absurda espiral autodestructiva. Però una força animal superior a ell l'atrau cap a un planeta poblat per éssers estrambòtics que l'arrossegaran, en una cursa hilarant i descontrolada, a la reconquesta de la seva vida.

Amb un humor grotesc i filosòfic que recorda la millor tradició polonesa, *“La fuga de l'home cranc”* és una novel·la que no s'assembla a cap altra, una aventura còsmica i d'estar per casa escrita amb un llenguatge ric i cuidat, fresc i radicalment actual. Una història contemporània on emergeix una realitat delirant que s'ho empassa tot i ho digereix en forma de cant a la insignificança i a l'amor indiscriminat de l'univers.

Títol: La idiota

Autora: Elif Batuman

Editorial: Literatura Random House

Sinopsi: Aquesta història comença l'any 1995, quan el correu electrònic era una cosa nova i emocionant. La protagonista és la Selin, filla d'immigrants turcs apassionada per la literatura que acaba d'arribar a Harvard decidida a convertir-se en escriptora. Acostumada a viure a través dels llibres, arriba a la universitat sense manual d'instruccions: com es fan amics? Com s'enamora una? Importen més les coses quan es viuen que quan es llegeixen? La Selin veu la seva vida com una narració més però, què passa quan intentem afegir altres

persones a la nostra història?

Així comença la seva relació amb l'Ivan, un estudiant hongarès de matemàtiques amb qui començarà a escriure's. Mitjançant el correu electrònic, crearan un món paral·lel habitable (o una barrera de ficció darrera de la qual amagar-se) que ràpidament eclipsarà totes les seves altres relacions.

Durant els dotze mesos en els quals transcorre aquesta novel·la d'iniciació, l'heroïna de Batuman fa ús d'un enginy i una mordacitat entranyables per descobrir-se i, sobretot, inventar-se davant el desafiament que suposa arribar a l'edat adulta. Aquest debut nominat al Pulitzer és una reflexió perdurable sobre la relació entre l'art i la vida; les paraules i el món real; les històries que ens expliquem i les narratives en les quals volem encaixar.

Títol: La nedadora

Autor: Francesc Puigpelat

Editorial: Columna, 2019

Sinopsi: La Jane es una noia anglesa que, des de petita, ha passat milers d'hores entrenant. Un estiu, mentre és de vacances a Çesme, Turquia, descobreix que l'esport que l'apassiona pot tenir una altra utilitat: ajudar tres refugiats iraquians, la Fàtima, el Saïd i l'Aixa, a arribar nedant a l'illa grega de Quios, en territori europeu. El braç de mar de cinc quilòmetres de mar que separen Çesme de Quios estaran plens de riscos i aventures.

Premi Carlemany per al Foment de la Lectura.

Títol: La poeta y el asesino

Autor: Simon Worrall

Editorial: Impedimenta, 2019

Sinopsi: Quan un poema desconegut d'Emily Dickinson va aparèixer en una subhasta de Sotheby's en 1997, una esgarrifança va recórrer el món del col·leccionisme literari. No obstant això, quatre mesos després, el poema va ser retornat per tractar-se d'una falsificació.

La poeta: Emily Dickinson. Una dona solitària, que escrivia versos en tot el que tingués a mà, per revisar-los, cada nit, enfront del seu escriptori. No va veure cap publicat en vida, però va escriure més de mil set-cents mentre ajudava a caminar a la seva mare pel jardí i feia pastissos de ginebre.

L'assassí: Mark Hofmann. Un manipulador nat, un mestre de la psicologia humana. Comerciant de documents rars, va crear una sèrie de sensacionals falsificacions amb les quals pretenia soscar els principis de l'Església mormona, i també va decidir "especialitzar-se" en l'obra de la poeta nord-americana. Un home que de ser un dels més grans falsificadors del segle XX va passar a convertir-se en un despietat assassí.

Simon Worrall explora el fil que separa art i artificio, genialitat i bogeria, en aquesta trepidant crònica sobre una de les falsificacions literàries més famoses de tota la història.

Títol: Las islas de los pinos

Autor: Marion Poschmann

Editorial: Hoja de lata, 2019

Sinopsi: Gilbert Silvester, un professor universitari que investiga l'imaginari de les barbes en la història del cinema, somia una nit que la seva dona li enganya. En un arravatament irracional, abandona casa seva i puja al primer avió disponible, rumb a Japó. Què se li ha perdut a ell, un cafeter empedreït i amant del pragmatisme occidental, al país del te i del misteri? Poc temps té de pensar en això, doncs de seguida coneix a Yosa Tamagotchi, un estrofolari estudiant que, amb el seu inseparable "Manual completo del suicidio" sota el braç, va a la recerca del lloc ideal per acabar amb la seva insubstantial vida. Incapaç d'abandonar-ho a la seva sort, Gilbert decideix acompanyar a Yosa en el seu funest pelegrinatge, al mateix temps que proposa desdoblegar el viatge i seguir la senda dels quaderns de Bashô, el cèlebre poeta d'haikus, per veure brillar la lluna sobre els pins de Mastushima.

"Las islas de los pinos" és una aventura lluminosa i profundament poètica, esquitxada de tocs fantàstics i grotescs, sobre el fracàs, la deserció i l'abandó de certes.

BIOGRAFIES

Títol: Otro Planeta. Memorias de una adolescente en el extrarradio.

Autora: Tracey Horn

Editorial: Alpha Decay, 2019

Sinopsi: Com és viure l'adolescència als afores d'una gran ciutat, tan a prop i alhora tan lluny de totes les coses emocionants que succeeixen allà? Com és morir-se d'avorriment en una comunitat residencial quan el teu màxim desig és comprar música, anar a concerts, passar el cap de setmana ballant i conèixer nois però no tens ni l'edat ni la capacitat per moure't com desitges? En els anys setanta, quan no hi havia internet, les distàncies eren més llargues –els trens

eren més lents i les comunicacions més precàries–, i l'accés a la cultura més car i difícil, aquesta sensació d'avorriment i buit alimentava els anhels més feroços i generava la necessitat d'un canvi radical, que para tota una generació va arribar amb la irrupció del punk i els seus nous codis estètics i musicals. Aquest és el resum de l'adolescència de Tracey Thorn: una llarga espera en pubs de barri, en discoteques de poble i en festes rutinàries, confiant que aviat arribarien els moments decisius que transformarien la seva existència i personalitat.

“Otro planeta” és la crònica d'una vida qualsevol, o de la vida de molta altra gent: la de les amistats del col·legi que es van perdre, la del descobriment de l'amor i les passions culturals que determinen el nostre camí, la del desenvolupament del gust estètic en moda, cinema i música i, sobretot, la lluita constant contra la sensació de buit, abúlia i desorientació que caracteritza a tots els adolescents. A partir dels seus diaris personals i amb continus flashbacks, Tracey Thorn explica amb prosa tendra i vivaç com va ser la seva despertar musical, sentimental i pre-adult, abans de comprar la seva primera guitarra i fundar, al costat de la seva futura parella sentimental i artística, el reeixit duo de pop “Everything But The Girl”.

“Tracey Thorn es la Alan Bennett de las memorialistas pop. Adoro tanto sus libros que me gustaría montar un grupo. Preferiblemente si es junto a ella.” Caitlin Moran

“No es la historia de una estrella del pop, sino las apabullantes memorias de una adolescente de extrarradio.” Laura Fernández, Babelia.

Títol: Susan Sontag. La entrevista completa de Rolling Stone.

Autor: Jonathan Cott

Editorial: Alpha Decay, 2019

Sinopsi: En 1978 Jonathan Cott, editor per a Europa de la revista Rolling Stone, va entrevistar a Susan Sontag en dues intenses jornades, primer a París i després a Nova York. La trobada es produiria en un moment crucial de la carrera professional de Sontag: l'any anterior havia publicat una de les seves obres més conegudes, "Sobre la fotografia", i altres dues eren a punt d'aparèixer: el conjunt de relats "Yo, etcètera" y el ensayo " i l'assaig "La enfermedad y sus metáforas", que va escriure mentre es tractava d'un càncer. Aquests tres textos

són el punt de partida d'una fluida i captivadora conversa que acaba abastant els temes més dispars (els llibres i la música, la guerra i l'art, la sexualitat i la mort) i en la qual Sontag desplega de forma magistral els seus profunds coneixements en filosofia, literatura, estètica i feminisme.

El present volum recull la transcripció completa d'aquesta entrevista que va durar més de dotze hores, i que al final travessa el llindar del seu gènere per convertir-se en un document summament valuós: una sort d'autobiografia intel·lectual que passa a engrossir el llegat d'una de les mentes més brillants, poderoses i precises del segle XX.

"Un bell retrat en el qual la intel·lectual apareix enfront del seu propi mirall, despullada de prevenció i cautela, i sincera fins a l'extenuació." Inés Martín Rodrigo, ABC Cultural.